

Kommentarer med referenser

till Närkesamlingen, Ma 1

Olof Ericsson januari 2021

Referensmaterial

- Ma 1, Närkesamlingen, original.
- Ma 2, Ma 3a och Ma 3b efter Jonas Pehrsson, Konsta, Närke.
- Olof Anderssons (OA) nedteckning av polloneser, en menuett och en kontradans ur Ma 1.
- Magnus Gustafsson: Gustafsson M 2016 Polskans historia: En studie i melodyper och motivformer med utgångspunkt i Petter Dufvas notbok. Avhandling, Institutionen för Kulturkunskaper Lunds Universitet, Lund.
<https://www.lu.se/lup/publication/d0325576-a399-475a-81d9-dae433afd5a6>
- Ma 4 efter Nils Bergdahl, Närke
- Donats notbok : Ma 5
- Dufvas notbok: Ma 6
- Sexdregasamlingen: Ma 12b, Ma 12ax, Ma 12bx, Ma 12bax, Ma 12bbx. Även Ulf Kindings uppteckning av densamma från 1974, skrivet Ma 12:I och Ma 12:II
- Svenska låtar, Närke, med särskilt fokus på C.V. Rulin och Carl Gustaf Holmberg
- C.V. Rulins tre notböcker
- Conrad Sandsten Ma 170
- Olof Larsson MMD 60
- Johan Erik Carlsson MMD 67
- Gustaf Blidströms notbok från 1715
- Dansbok (ibland kallad kontradansbok) som tillhört Anna Christina Svedberg, född Hellström. På omslaget "Patrik Hellström 1797". Musikaliska Akademiens bibliotek reg.nr 4509.

Kommentarer med referenser

Nr 1 Minuete D-dur	Denna menuett är på bild 2 ofullständig och väldigt överskriven med text, men överensstämmer i stort sett helt i alla synliga delar med nr 96 (bild 32). I nr 1 saknas två takter, en upprepning, som finns i nr 96 (takt 7 och 8 i nr 96). Menuetten finns i andra varianter (men tydligt samma låt) hos Donat - Ma 5:138 - och Jonas Pehrsson i Konsta , Närke - Ma3a:057. Båda dessa har, precis som nr 96, 10 takter i både A-del och B-del där takt 5 och 6

i båda delarna upprepas i takt 7 och 8 varför de två saknade takterna i nr 1 troligen är ett misstag.

I Ma 3a går menuetten i C-dur med annan rytm och med en triodel.

- Nr 2 Minuete Bb-dur
- Denna låt saknar titel som nr 2, men är samma som nr 97 (bild 32) där den kallas Minuete. OA har med den i sin sammanställning som nr 1 med namnet Polska. Möjligen skrevs dessa två första låtarna om längre bak i notboken på grund av att de var så svår-lästa i början av den.
- Möjligen har denna menuett spelats i tre delar om vardera 8 takter, vilket OA också föreslår. Dock inget dubbelstreck eller repristecken i originalet mellan B-delens takt 8 och 9. Därför ändå mest troligt med en längre B-del med 16 takter.
- Nr 3 Pollonese G-dur
- Denna pollonesen klingar "gammalt". Ett möjligt fermattecken i slutet av A-delen indikerar att den möjligen spelades i ABA-form – dvs. avslutades med A-delen. Oklarheter även i B-delens sista, ofullständiga takt som också skulle kunna vara en indikation på att börja om från början. (Rytmen och tonerna är desamma som i pollonesens 1a och 2a takt.) I så fall skulle vi i denna pollonesen få en A-del med 6 takter och en B-del med 7 takter med omtag från början. Kanske ändå mer troligt att den sista takten tidigare funnits i sin helhet och var en sluttakt med samma motiv som i takt 2. Jämför med Anders Larsson Ma 12b:006 nr 38. (Där har A-delen 5 takter och B-delen 8 takter.)
- A-delens sista takt har en för tiden ovanlig rytm för en sluttakt. Möjligen har avsetts samma motiv som i takt 2 och samma som föreslagen sluttakt i B-delen.
- B-delens 1a takt innehåller dubbla toner. Motivet bör troligen vara samma motiv som i B-delens 5e takt.
- Nr 4 Pollonese G-dur
- Pollonesen är skriven på tre sidor längst ner på bild 2 och högst upp på bild 3, där B-delen dessvärre fått nr "5a" i originalet, samt att även siffran "5" i en annan stil skrivits in på slutet av B-delen. B-delen är 10 takter, och möjligen är takt 7 och 8 i B-delen en felaktig dubblering av de två takterna före, men det finns ändå en melodisk och rytmisk utveckling som motiverar att de är med. I B-delens 2a takt bör rytmen vara som i alla övriga takter med samma motiv. Troligen ingen triol eftersom båge, som ofta indikerar triol, saknas.

- Nr 5b Pollon. D-dur Svårläst pollonese överskriven med mycket text, men bra not-material. Giss i tredje takten är motiverat av harmoniska skäl – samma figur som i takt 1 fast i A-dur. Men möjligen spelades ändå g.
- Nr 5c Pollonese G-dur Pollonesen är nästan identisk med pollonesen i Ma 3b:030 nr 17. Jämför också med Olof Larsson. MMD 60:024 nr 90. Möjligen kan takt 6 vara ett misstag – att takten borde ha sett ut som takt 4. Men det finns skäl för att det får stå kvar: takt 6 vill så att säga landa på tonen d i takt 7, och med g-f#-e i slutet på takt 6 blir det en kontinuerlig tonföljd.
- Nr 6 Pollnese G-dur Pollonese med stor samstämmighet med pollonese nr 4, avd 2, i Ma 3b:028. Jämför också med B-delen i nr 31 i Ma 3b:011. I originalet för Ma 1 är siffran "6" skriven över början av B-delen.
- Nr 7 Pollones G-dur En av de polloneser som Magnus Gustafsson har med som jämförelsematerial i avhandlingen "Polskans historia" i jämförelse med Dufvas pollonese nr 12 Ma 6:015. I avhandlingen presenterar Gustafsson ett rikt jämförelsematerial där Ma 1 ofta ingår. I detta fall bland annat Sexdregasamlingen Ma 12:II:130. (Sexdregasamlingen finns med olika numreringar vilket kan förvirra. Denna är samma som Ma 12bax:063 nr 110.) Jämför också med Ma 12bx:061 nr 102 som har tydliga likheter i A-delen.
- Nr 8 Pollones G-dur Denna pollonesen har i B-delen vissa likheter med Bellmans "Käraste Bröder". Första takten i Ma 1 ofullständig. Troligt att rytmen bör vara samma som i t.ex: Ma 3b:028 nr 3. Jämför även med Sexdregasamlingen, Ma 12bx:061 nr 102 i B-delen och Ma 3b:008 nr 8, som är en variant av denna.
- Nr 9 Pollonese G-dur Här märks släktskapet med Jonas Pehrsson i Konsta tydligt. Denna är snarlik Ma 3b:033 nr 30. Bågarna i Ma 1 bör nog inte tolkas för bokstavligt. Troligt är att man avsett att binda de två 1/16-delsnoterna. B-delens takt 5 och 6 är ofullständiga och är ändrade till samma mönster som B-delens takt 1 och 2.
- Nr 10 Pollones G-dur Även här är Jonas Pehrsson en självklar referens. Ma 3b:030 nr 15. Ma 1 har i original ett a på 3e taktslaget i 1a takten. Det skulle kunna vara möjligt: i så fall får man tänka sig ackordet D på 3e slaget – men mer troligt att tonen bör vara ett g som i Ma 3b. Även de pikanta fissen i 4e takten fungerar harmoniskt, men är ingen vanlig figur i den tidens musik. Så därför ändrat till d liksom i Ma 3b.

- Nr 11 Pollonse d-moll Tonspråket i denna moll-pollonese klingar i gammal stil. Jämför med Sexdregasamlingen Ma 12bx:062 nr 104 och Ma 170:021. I dessa finns fler höjda och återställda toner än i Ma 1. Olof Andersson har i sin tolkning av Ma 1 också höjda och återställda toner samt ändrat några toner i sista takterna – kanske i enlighet med dåtidens stil. Däremot i Ma 3b:045 nr 9 finns stor samstämmighet och molldominant liksom i Ma 1. Troligt att Ma 1 haft en variant som klingat i denna äldre stil. I Ma 1 finns även tre fina extra-takter jämfört med Ma 3b. Härigenom skapas en fin balans mellan A-delens 5 takter och B-delens 7 takter – så att hela låten då får 24 takter med repriser.
- Nr 12 Pollonse G-dur Här finns två #-förtecken, men (nästan på) respektive f-linje och – mellanrum. Möjligen är det därför man i originalet skrivit till "G-dur". Pollonesen är snarlik Ma 3b:029 nr 9, och har ibland kallats "När en brud dansar sig till gummorna". Pollonesen saknar i Ma 1 repristecken. Möjligen har B-delen bara spelats en gång. B-delen fortsätter i originalet in på raden längst ner på nästa sida.
- Nr 13 Pollonese g-moll A-delen står lite still harmoniskt sett, men både A- och B-del bildar 8-taktsperioder som kanske var det viktiga när låten blev till. Klingar onekligen i gammal stil med mycket modal harmonik. I B-delens 1a takt finns fyra 1/4- dels notvärde. Jag bedömer att Bb-et troligen är en felskrivning. Då passar takten in figurativt med B-delens 3e takt.
- Nr 14a Pollones G-dur Nästan samma som Ma 1:007 nr 21. Men små variationer som troligen uppkommit i spontant varierande.
- Nr 15 Pollon. (Pollonese) g-moll. Pollonese i stor form med gedigen notation inklusive många för-slag. Inte någonstans i pollonesen finns något fiss. Den klingar vackert och i äldre stil om man låter det vara så – och behåller molldominanterna. Däremot pekar eb i B-delens 10e takt och ett återställningstecken i B-delens 4e takt på att man har avsett att spela e, inte eb, i takterna däremellan – vilket även harmoniska skäl talar för.
- Nr 16 Pollenese G-dur En fin variant på denna finns i Ma 3b:028 nr 1. Rätt stor variation melodiskt sett, men formen och harmoniken nästan identisk.

Nr 17 Pollnesse G-dur

Jämför med Ma 1:35 nr 106. Nästan samma låt men vissa variationer.

Nr 18 Polloness G-dur

En av melodierna med svårast avvägningar. Jämförelser har gjorts med Nils Bergdahl Ma 4:039 nr 201, OA:s tolkning av Ma 1 nr 18 samt med Dufva Ma 6:015 nr 12 (i Dufva mest beträffande harmonik och i B-delen).

Motivet i takt 3, 7 och 11 är troligen, men inte nödvändigtvis samma. Detta motiv (eller en variant av det) finns även i Ma 1 nr 62 bild 21. Om den takten får vara vägledande pekar det på att takt 11 skulle vara ett misstag och att tonföljden borde vara b-d-d-g-f#-a. Men om motivet ska påminna mer om Ma 4 (som tydligt är samma låt, och har samma intervall men från olika tonhöjd på både 2a och 3e taktslaget) så pekar det på att takt 11 och 12 är korrekta och takt 3 och 4 felaktigt noterade. I takt 7 skulle avsaknad av # kunna tala för att 5e tonen är ett misstag och därigenom vara ett b och ha samma motiv som i takt 11 –b-d-d-g-e-a. Denna lösning ger också den elegantaste harmoniska utvecklingen. I 1a takten av B-delen är den 4e tonen, f#, lite udda men kan funka. Men hoppet från B-delens 1a takts sista ton, g, till 2a taktens höga f# blir nästan lite dissonant med den stora septimen. Om istället den sista tonen är ett b blir intervallet mjukare och B-delens 1a och 2a takt blir väldigt besläktade.

Nr 19 Pollonesse G-dur

Viss likhet med Pollonese nr 7 i det första motivet. Takt 2 troligen ett misstag som bör vara samma rytm som i takt 10.

I B-delens takt 4 finns samma motiv som i A-delens takt 4. Troligen saknas ett # framför c i B-delens takt 4 för att få samma harmonik som i A-delens takt 4.

Nr 20 Pollonesse G-dur

Pollonese som har lite karaktär av en barock-ritornell. Tydlig ABA-form i och med näst sista taktens A-durackord.

Nr 21 Polloness G-dur

Nästan samma som Ma 1:5 nr 14a. Denna något mer utbroderad.

Nr 22 Pollones G-dur

Enkel pollonese med tydlig notbild.

Nr 23 Pollnesse G-dur

Väldigt spridd melodi som Magnus Gustafsson tar upp i sin avhandling inklusive många referenser. Oklarheten rytmiskt i takt 4 respektive takt 6 finner troligast sin lösning att jämföra med Ma 3b:028 nr 2 för takt 4 och Sexdregasamlingen Ma 12bx:045 nr 15 för takt 6. Stor likhet även med Dufva Ma 6:012 nr 9.

Nr 24 Pollonesse G-dur

Spridd och troligen populär pollonese med intressanta jämförelsemöjligheter med Dufva, Donat och Sexdregasamlingen. De två första takternas oklarhet och naturliga lösning stämmer väl överens med Ma 12bx:049 nr 29. I Ma 1:s 5e takt står "Flaconet", eller flagolett som vi säger. Vilket visar att detta definitivt är en fiollåt. Flagoletten utförs med löst finger på visad ton (d1-c1-b) och kommer att klinga d2 – g2 –b2. Dessa (klingande, högre) toner står noterade i Ma bx:049 nr 29, men i Donat Ma 5:075 nr 73 och Dufva Ma 6:027 står det d1-c1-b utan notering om flagolett. Troligtvis har dessa skrivits av från Ma 1 eller annan tidigare notbok men man har missat anteckningen om flagolett och i Sexdregasamlingen har man istället valt att skriva de klingande tonerna.

I Ma 1 finns noteringen Dal Segno, men som i flera andra låtar saknas tecknet från var man tar om. Troligen menas att ta om från takt 5. Men: I Dufva och Sexdrega har låten en ABA-form med Da Capo. I Donat står det utskrivet som motsvarande Da Segno men istället för Ma 1:s sista fyra takter är det låtens första fyra takter innan man landar på motsvarande takt 5. Med andra ord: Ma 1:s sista fyra takter saknas i alla de andra versionerna, och har lite karaktären av återledning till en A-del – varför man också kan tänka att ta om från A-delens början.

Nr 25a Pollonesse e-moll

Troligtvis en pollonese av gammalt ursprung. Samma som nr 35b, vilken har mer osäker notation. Karaktär av gammal barock med upprepad basgång. En utbroderad variant av denna finns i Sexdrega Ma 12:l:90. Jämför även Ma 12:l:96 i d-moll, Ma

12ax:038 nr 153 och C.V. Rulins andra notbok nr 10. Variationen mellan d och diss är olika i olika versioner. I vissa takter gör d att det blir molldominant som klingar äldre. I originalet till nr 25a är det, i likhet med C.V. Rulins andra notbok ett d i näst sista takten i båda repriserna, vilket troligen kan vara ursprungligt.

Nr 26 Pollonese G-dur

Pollonese med hög kvalitet i notationen. Jämför med Sexdrega Ma 12:I:128. Denna har dock inte de intressanta bågar och kilar som finns i Ma 1. I B-delen, liksom på liknande ställen i andra låtar, känns det naturligt att spela ciss i 1a takten för att få samma figurativa och harmoniska mönster som i A-delen.

Nr 27 Pollones e-moll

Denna pollonesen är en variant till en pollonese i Sexdregasamlingen. Den går att hitta på tre olika ställen: Ma 12:II:48, Ma 12bx:050 nr 36 och Ma 12b:008 nr 48.

Nr 28 Pollo. (Pollonese) G-dur

En variant till denna finns i Jonas Pehrssons i Konsta notbok. Ma 3b:034 nr 33. Motivet i takt 3 i A-delen och takt 5 i B-delen är samma men spegelvända på ett elegant sätt beroende på hur man "kommer in" i takten.

Möjligen kan rytmen i takt 4, 8 och 12 ha kompletterats senare med ett extra 1/16-delsstreck. Punkt saknas i dessa takter varför det är möjligt att det från början var en jämn rytm.

Nr 29 Pollonese G-dur

Inte helt självklart med harmonik och förtecken i B-delen. I B-delens 2a takt är det ett rätt djärvt språng från g till diss. Och det har troligen hamnat ett # efter istället för innan c som då blir ciss. Med dessa två # blir det konstig harmonik med andra lösningar. Möjligen hade B-delens näst sista takt kunna ha ett d med molldominant, och B-delens 3e takt ett helt tonsteg ner (e-d-e) som återvändningston, men harmoniken blir väl ombytlig då. Mer troligt är att man missat två #.

- Nr 30 Pollones G-dur
- Denna pollones finns avskriven i C:V: Rulins 2a notbok som nr 9. Om pollonesen står att den är från "förra hälften av 1700-talet". Det finns även en variant i Ma 3b:030 nr 13. I takt 6 finns i originalet c och inte ciss. Ändrat till ciss för att stämma figurativt och harmoniskt med takt 4.
- Nr 31 Pollonese g-moll
- En variant av denna finns i Sexdregasamlingen Ma 12bx:059 nr 92. I Sexdrega finns några fissa där Ma 1 har f och molldominant. Kanske är Ma 1 en äldre variant och att man senare har velat göra dominanten tydligare genom att höja. Jämför även med Svenska Låtar Hälsingland nr 417.
- Nr 32 (Pollonese) med trio g-moll
- Jämför med Donat Ma 5:205 – i a-moll, med 6 tacters B-del men ingen trio; M 31:019 nr 48 i f-moll som är nästan identisk med Ma 1 men utan trio och Conrad Sandsten, Närke, M 170:005 nr 24 som har stor likhet i många delar och med trio. Trion i Ma 1:s 2a takt är oklar rytmisk, men sannolikt är rytmen i Sandstens version även riktig för Ma 1. Trions två sista takter är väldigt otydliga och har en halvnot skriven en bit upp ovanför linjesystemet och omöjlig att höjdbestämma. Möjligen skulle sista takten i trion kunna vara lika takt 4 i pollonesen för att knyta an till den. Men kanske ännu mer troligt att sista tonen är ett g för att tydligare avsluta trion med ackordet g-moll. Då får vi också samma tonalitet som i Sandstens version.
- Nr 33 (Pollonese) F-dur
- Variant av Skräddarpolskan. Nästan samma som Sexdregasamlingen Ma 12bx:058 nr 86. Jämför också med Dufva Ma 6:013 nr 10 och Svenska Låtar Närke nr 38b.
- Nr 34 (Pollonese) F-dur
- Denna pollonese finns i många, rätt olika, varianter. I Ma 1 finns i originalets B-del 4+5 takter till skillnad från alla referenslåtar som har 4+4. Troligt är att B-delens 6e takt av misstag dubblerats – även med tanke på att det inte är någon harmonisk utveckling i de takterna. Däremot vill man gärna behålla tonerna i takt 6 med tanke på att takt 6 och 7 är identiska. B-delens 2a takt är oklar rytmiskt. Troligt är att den

takten figurativt skulle likna B-delens 4e takt, vilket också gör Ma 1 mer överensstämmande med jämförda låtar. Jämför: Dufva Ma 6:115, Sexdrega Ma 12ax:033 nr 132 och Hans Olof Nordblad, Hälsingland, M 31:019 nr 47.

Nr 35a (Pollonese) e-moll

Väldigt spridd och populär pollonese som finns både i moll- och dur-versioner (bland annat nr Ma 1nr 38 i a-moll). Många av dem har de tidstypiska decimasprången (oktav+ters) som i takt 5. I nr 35a finns diss tydligt noterat på några ställen, men inte alltid. Troligt är att A-delen och B-delen slutar likadant, och då blir disset i sista takten tyngre vägande. Takt fyra saknar diss. I motsvarande takter i nr 38 i a-moll finns giss och det vore naturligt harmoniskt sett. Möjligen var det i denna (nr 35a)bökigt att spela diss med 1a fingret på d-strängen (om vi tänker det som skrivet för en fiolspelare) och att man tyckte det lät fint så. Men # framför nästkommande ton är onödigt och kan mycket väl indikera att man i den takten tänkte "en extra höjning" vilket talar för diss. Jämför med: Sexdrega Ma 12ax:038 nr 151 och Ma 12bx:060 nr 97, Donat Ma 5:082 (i dur), Ma 3b:038 nr 4 (också i dur), Dufva Ma 6:131 nr 158, Olof Larsson MMD 60:036 nr 135 samt nr 38 i Ma 1.

Nr 35b Pollonese e-moll

Samma som pollonese nr 25a.

Nr 36 Poln (Pollonese) e-moll

Oklart med tonhöjder i takt 6. Som en naturlig utveckling från takt fem med samma figurativa mönster blir det b-c-b-a-g-b-e-b. Vid omtagning av B-delen kan möjligen andra toner ibland ha spelats i sista takten. Alternativt kanske B-delen endast spelades en gång.

Nr 37 Polonese a-moll

En variant till denna finns i Sexdregasamlingen Ma 12:l:123. I B-delens 6e takt finns en ofullständighet som inte självklart belyses av Sexdrega-varianten, men om något talar för att börja takten med 1/8-delar. Det som även talar för att 1/4-delen hamnar på 3e taktslaget är mönstret i B-delens 2a och 4e takt samt att en 1/4-del på 1a taktslaget skulle skapa väldigt snabba stora intervall i slutet av takten.

- Nr 38 Pollonesse a-moll
Variant till nr 35a. Se referenser där. Hög kvalitet på notation. I denna variant och tonart inga decimasprång (oktav+ters) utan ters-språng som troligen varierades mycket.
- Nr 39 Pollonesse a-moll
En mjukare variant (rytmiskt sett) till denna finns i Sexdregasamlingen Ma 12bx:060 nr 95. Nedanför denna låt namnet "Anders Persson" i originalet.
- Nr 40 Pollon. (Pollonese) a-moll
Pollonese med tydlig notbild.
- Nr 41 Polloness a-moll
Pollonese vars A-del är ovarierad, med samma innehåll i takt 1 och 2 som i takt 3 och 4. Troligen mycket variation i utförandet.
A-delen i C-dur, B-delen i a-moll.
- Nr 42 Polloness A-dur
En av notbokens riktiga pärlor. Unik, eller åtminstone nästan unik, för Närkesamlingen. I referensmaterialet hittar jag ingen liknande låt. Otydlig tonhöjd på B-delens 2a ton. Står noterat som ett fiss eller möjligen ett giss. I takten finns en tydlig harmonik med E-dur. Såväl e, giss som b skulle passa harmoniskt. E och giss är närmast det noterade, men figurativt stämmer det bäst överens med låtens 1a takt med ett b.
- Nr 43 Polloness A-dur
Samma låt som nr 45. Våldigt god överensstämmelse mellan de två. Här hade det varit väldigt intressant att hitta en referens från annat material, med tanke på B-delens (alltför?) plötsliga hopp i harmonik från E-dur till G-dur, och snart tillbaka till A-dur igen. Här ställde jag mig själv frågan om återställningstecknen kunde ha skrivits dit senare än notskriften i övrigt, men avståndet mellan noterna indikerar att de skrevs dit från början. Kvar finns ändå en tanke att harmoniken i B-delen inte känns 100-procentigt säker. Därför finns i notutgåvan ett förslag på alternativ harmonik i B-delen – med originalets tonhöjd men med något andra förtecken.
- Nr 44 Pollonesse A-dur
I denna pollonesen är materialet ojämnt och osäkert, framför allt beträffande tonhöjd. Enda referensen här är OA:s avskrivning och version av

originalet. 2a takten i B-delen saknar noter i början av takten – papperet är här dessvärre avrivet/skadat. Här lutar jag mig mot OA helt. Möjligen kan notpapperet varit helt då, eller så har han kompletterat på ett fint sätt. Däremot har han ändrat toner i näst sista takten i båda repriserna – toner som mycket väl kan stå kvar som i originalet. Den upprepade figuren med e som förslag finns ju redan – t.o.m. tre gånger - i takt 3. När man behåller originalets figur blir det ett större släktskap mellan takterna 3, 7 och 16. OA har även tagit bort från originalet en av takterna 5 och 6 i B-delen. Möjligen är den avskriven två gånger av misstag. Fördelen med OA:s förslag är att B-delen blir 8 takter liksom A-delen. Ändå känns det som att utflykten harmoniskt i takt 5 i B-delen då blir alltför kort. Stegringen känns mer naturlig med 9 takter i B-delen – som det står i originalet.

Nr 45 Pollon. (Pollonese) A-dur

Samma som nr 43. Sluttakten har alternativa noter som tagits med som en möjlighet och historisk upplysning, men dessa är definitivt av senare datum i bedömning av handskriften.

Nr 46 Pollones A-dur

Största frågan här är tonerna i takt 7 som avviker från takt 3. Takt 3 har en mer naturlig figur och mer naturlig inbyggd harmonik varför det har fått stå modell för takt 7.

Nr 47 Pollones A-dur

Denna korta pollones är samma som pollonesen i Jonas Pehrssons notbok Ma 3b:038 nr 1.

Nr 48 Pollonese A-dur

En pollonese som ibland kallas Fogelvik. Tydligt notmaterial i stort. Flera varianter av denna är spridd. I dessa är det noterat på lite olika sätt, men som att Dal Segno tas om från motsvarande takt 5. Jämför: Jonas Pehrsson Ma 3b:041 nr 21, Donat Ma 5:171 nr 170, Conrad Sandsten Ma 170:008 nr 41, Olof Larsson MMD 60:021 samt Nils Bergdahl Ma 4:030 nr 115 som även har en fin moll-del som trio.

Nr 49 Pollonse C-dur

En barock-aktig pollonese. Det finns varianter av denna i Ma 3b:043 nr 5 och C.V. Rulins 2a notbok nr

25.

I 1a takten otydlig tonhöjd. Samma motiv som i takt 5 där notationen är tydligare.

I Ma 1 saknas toner i B-delens 5e takt. I originalet kan man tydligt se fyra toner noterade: (d)-c-b-c (1a tonen otydlig tonhöjd), där sista tonen som syns är en 1/4-del. Både i OA:s material och i C.V.Rulins 2a notbok finns bra förslag som utgår ifrån att något saknas i slutet av takten. Men p.g.a. det nära släktskapet med Jonas Pehrsson finns det skäl att lägga extra vikt vid Ma 3b. Om man istället tänker att Ma 1 saknar något i början av takten, och att första tonen som är skriven är ett c så stämmer det precis med Ma 3b, vilket gör den versionen trolig även för Ma 1.

Nr 50 Pollonese C-dur

Enkel pollonese med tydlig notskrift.

Nr 51 Pollon. (Pollonese) C-dur

Pollonese med tydliga 3-taktsperioder. Jämför med Svenska Låtar Hälsingland nr 536. Där som polska i D-dur. Jämför även med nr 63 bild 22 i Ma 1.

Nr 52 Pollon (Pollonese) C-dur

Rytmsikt ofullständigt i 2a takten. Troligaste lösningen att förbindelsestreck mellan 1/8-delarna saknas.

Nr 53 Pollo: (Pollonese)

Pollonese med tydlig notskrift.

Nr 54 Pollonese C-dur

Pollonese med tydlig notskrift.

Nr 55 Pollonesse D-dur

B-delens 5e takt noterad med rytmen 1/16-1/16-1/8. Inget tidstypiskt motiv. Troligen har balken för 1/16 hamnat fel.

Nr 56 Pollon (Pollonese) D-dur

Enkel pollonese med tydlig notskrift.

Nr 57 Pollonese D-dur

Denna pollonese har en nära släkting i Sexdregasamlingen Ma 12bx:060 nr 94. I Sexdrega har A-delen endast 7 takter (Ma 1 har 8) men följer i övrigt samma ram. Man kan även jämföra med Jonas Pehrssons variant, Ma 3b:026 nr 109. Den är inte så lika men skulle kunna spelas samtidigt som Ma 1-varianten och de skulle harmoniera. De båda referenserna har tre 1/4-delar i 1a takten, vilket

även OA föreslår. Ma 1 har noterat fyra 1/4-delar (a-f#-d-a) vilket uppenbarligen är fel. Man kan tänka sig tre möjligheter: 1:Den första tonen är ett misstag, och ändå inte översuddad. 2:De två första tonerna är 1/8-delar. 3:Den första tonen är ett för-slag som skrivits rätt stort. Förslag 1 ger en bättre samstämmighet figurativt med takt 3. Men förslag 2 ger samtidigt en variation som kan vara tilltalande. Och man kan lätt föreställa sig att Ma 1:s första ton –a – har funnits och senare fallit bort – särskilt om den ibland har spelats snabbt och som en dekoration. Därför har Ma 1:s fyra toner i 1a takten fått vara kvar som en fin variant.

Nr 58 Pollonese D-dur

Mycket spridd pollonese som Magnus Gustafsson tar upp i sin avhandling på sidan 545 med många jämförelser. I Ma 1 finns oklarheter i takt 5 och 6, båda med endast fem 1/8-delar i takten. Alla referenserna utom en har här fyra 1/8-delar följt av en 1/4-del. Endast i Svenska Låtar Närke, Carl Gustaf Holmberg, nr 365 finns ett annat rytmiskt mönster med 1/4-del på 1a taktslaget i takt 5 och 1/4-del på 3e taktslaget i takt 6. Men där är tonhöjder och utbrodering lite annorlunda och stämmer inte in lika bra med Ma 1. Jämför även med: Dufva Ma 6:049 nr 46 och Ma 6:092 nr 89, Ma 12bx:052, Ma 3b:007 nr 1, Ma 4:021 nr 53, JE Carlsson MMD 67:013 samt en utbroderad variant hos Conrad Sandsten Ma 170:035.

Nr 59 Pollonese D-dur

En av de mer kända och spelade polloneserna i Närkesamlingen. Ibland även kallad Nerikepolskan. Första taktens motiv relativt vanligt och finns även i nr 79. Jämför med: Dufva Ma 6:149 nr 176, Ma 3b:011 nr 31, Ma 4:021 nr 50, Sexdrega Ma 12:l:12 och Conrad Sandsten Ma 170:019 längs ner till höger.

Nr 60 Pollonese D-dur

Även här har 1a takten ett vanligt motiv, liksom takt 5 och framåt. Jämför med: Ma 3b:022 nr 93, som har stora likheter, och Ma 170:020.

- Nr 61 Pollones D-dur
- I B-delen saknas i original # framför g. Troligtvis tänkte man ändå giss, för att få samma tonalitet som i A-delen. B-delen har märkliga och ofullständiga takter. Här behöver taktstreck flyttas och tonvärden ändras. Mönstret i Ma 3b:009 nr 18 känns naturligt. Tecknet i såväl A-delens som B-delens sista takt har jag tolkat som ett ornament, men skulle möjligen kunna indikera en triol – vilket förutsätter att 1/16-delarna i båda takterna skulle vara felskrivna.
- Nr 62 Pollonese D-dur
- De två sista takterna i denna pollonese verkar vara ett vanligt motiv i många dåtida polloneser. Jämför nr 18 bild 7.
- Nr 63 Pollonese D-dur
- Tydligt släktskap med Ma 1:019 nr 51. Samma tydliga perioder av tre takter. Med samma tonart skulle de klinga bra ihop –ibland som samma melodi, ibland som olika stämmor/olika mycket broderat.
- Nr 64 Pollonse D-dur
- Flera otydligheter i notationen. Varsamt reviderad utifrån mönstret på andra ställen i melodin. B-delens 4e takt, andra tonen, ser ut att ha blivit felskriven som ett ciss, men att därefter nothuvudet blivit breddad för att ta bort den andra hjälplinjen.
- Nr 65 Pollonese D-dur
- Pollonese som finns både i Dufvas notbok Ma 6:079 och i Sexdregasamlingen Ma 12:I:103 och Ma 12:II:24. I Dufva finns ett giss i takt 5, men inte lika självklart i Ma 1. I Dufva fortsätter gisset till ett a, i Ma 1 återvänder melodin från g ner till ett e innan a. Giss kan funka men g harmonierar mer med ett tänkt A7-ackord på 1a taktslaget. Näst sista taktens motiv mycket vanligt. Förekommer som start på ett par polloneser i Ma 1.
- Nr 66 Pollonese D-dur
- Fjärde takten ofullständig. 2a och sista taktens mönster blir här förebild. Jämför med Donat Ma 5:009 och Ma 5:115 samt Ma 3b:008 nr 9.
- Nr 67 Pollon. (Pollonese) D-dur
- Pollonese med extremt lång B-del. Troligen har repressen redan skrivits ut. I Sexdregasamlingen är B-delen halva längden vilket troligen borde vara samma i Ma 1. I Sexdregasamlingen Ma 12bx:055 nr 68 finns inget d i slutet av 1a takten. Gissningsvis har

man i Ma 1 skrivit in en förbindelseton som spelades mellan e i slutet av 1a takten och ciss i början av 2a takten. Jämför även med Dufva Ma 6:037 nr 34. Kanske var denna pollonese från början en sorts växelsång med en försångare/spelare.

Nr 68 Pollones D-dur

Pollones med tydlig notation. Jämför med Svenska Låtar Värmland nr 165.

Nr 69 Pollonese D-dur

5e taktens d är troligen ett misstag. Det underliggande ackordet borde vara A. Både med tanke på att harmoniera med ackordet och att undvika det stora och snabba språnget från d till a är ett ciss mer troligt som 3e ton. I 12e takten står det noterat giss. Mer troligt med g för ett mer naturligt och liknande harmoniskt mönster i takt 11 och 12 som i takt 13 och 14.

Jämför med Dufva Ma 6:173 nr 200. Ett bra exempel på när låtar har liknande skal men olika innehåll. Låtarna skulle kunna spelas samtidigt fast de är så olika.

Nr 70 Pollon. (Polloneses) D-dur

Denna virtuosa fiol-pollonese finns avskriven i C.V. Rulins 2a notbok, nr 11. OA föreslår pizzicato, att knäppa, på alla accord. Man kan tänka sig att ackorden var tänkta att spelas antingen arco, pizzicato eller rent utav ibland col legno (slaget med stråkens trä) som variation.

B-delens takt 4 och 6 avviker från A-delens takt 4 och 6. Möjligen är B-delens b som andra ton i dessa takter misstag. (I takten emellan är tonhöjden otydlig vilket förstärker den tanken.) Samtidigt har misstaget i så fall gjorts två gånger. Och det är också möjligt att man i B-delen medvetet velat variera motivet från A-delen, varför variationen står kvar som huvudförslag.

Nr 71 Pollonese D-dur

Samma pollonese som i Ma 3b:014 nr 45 förutom ett par toner i 3e sista takten. Man kan även skönja en viss likhet med Svenska Låtar Närke nr 99. I takt 9 – 10 finns samma motiv som i nr 75 bild 26 (B-delens 6e och 7e takt). I nr 75 är det noterat giss i den 6e takten vilket skulle kunna tala för ett giss i nr

71:s takt 9, men det som talar mot är att tonen g finns även i Ma 3b:014 nr 45.

Nr 72 Pollonese D-dur

Pollonese med en upprepad takt i A-delen, som består av 5 takter. I B-delen finns samma takt upprepad även där (där noterat som bis) och gör B-delen till 7 takter. Ovanligt men välbalanserat när man går i mål.

Nr 73 Pollonese D-dur

Pollonese som fyra gånger har det vanliga motivet med stigande terser. I originalet fortsätter låten på nedersta raden på nästa sida.

Nr 74 Pollonese Ddur

Denna barock-aktiga pollonese har tre gånger det vanliga motivet med fallande sekvens med decimor (oktav+ters). Tydlig notskrift.

Nr 75 Pollon. (Pollonese) D-dur

Också en pollonese som har tydliga barock-kännetecken, nästan lite likt Händel. Intressant är hur A-delens och B-delens fyra första takter är spegelvända: A-delens två första takter är B-delens 3e och 4e takt; A-delens takt 3 och 4 är B-delens två första takter. Sista takten har ingen båge på 1a taktlaget, vilket ofta finns för att markera triol. Möjligen har avsetts en 1/8-del och två 1/16-delar. Jämför Sexdregasamlingen Ma 12 bx:049 nr 33.

Nr 76 Pollonese D-dur

Nästan precis samma pollonese som i Ma 3b:013 nr 42. 2a taktens ciss på 2a taktlaget känns lite udda eftersom cisset antingen blir ackordfrämmande eller att ackorden får växla väl fort. Men cisset ger ändå viss karaktär som är synd att tvätta bort. 4e takten känns däremot inte trolig. Där är den stegvisa nedgången i Ma 3b mer naturlig. Näst sista tonen i B-delens 4e takt föreslår OA att ändra till ciss. I förstone känns ett d udda, men harmoniskt sett finns det skäl att behålla det som står. Om man till exempel skulle välja ett G-ackord på 1a och 2a taktlaget och ett A-ackord på det 3e blir ett d mer tilltalande.

Nr 77 Pollonese D-dur

Tydlig notskrift förutom 1a takten i B-delen. Däremot är motsvarande takt – B-delens 5e takt tydlig.

Nr 78 Münze (Minuete) med trio

En mardröm att tyda bara genom den skannade bilden. Genom fotografering blev många oklarheter uträtade, men många alltså kvar. Bisseringen i B-delens 1a takt ej tydligt markerad, men syns. B-delens 4e takt (om man räknar bis-takten bara en gång) har något i början av takten som ser ut som en halvnot. Troligen ett misstag, då samma figur kommer en gång till fyra takter senare med korrekta tre 1/4-delar. Samma sorts jämförelse har gjorts för B-delens 5e takt, som också återkommer fyra takter senare med rätt notvärden i takten. Trions 5e takt har ändrats för att få ett menuett-typisk varannantaktsharmonik av horn-karaktär med så kallad (tänkt)hornkvint varannantakt. Näst sista takten i trions A-del är ofullständig men bör se lika ut som tre takter tidigare. Trions B-del består av 11 takter – lite udda. Möjligen saknas något i de sista takterna i originalet för att få känslan att man inte har en takt för lite. Ett försök att få till 10 takter istället har gjorts, men gör nog inte trion bättre.

Nr 79 Pollon (Pollonese) D-dur

Samma start som i "Nerikepolskan", nr 59. Oklart rytmiskt i takt 5 och i B-delens 5e takt. Bör vara en 1/4-del på 3e taktslaget liksom i takten efter. Jämför också Ma 3b:023 nr 95 och Ma 4:013 nr 1. I B-delens 2a takt är den sista tonen i originalet ett d, vilket är tänkbart, men ett e gör hoppet upp till a mer naturligt harmoniskt och figurativt, samt påminner mer om varianten i Ma 4.

Nr 80 Pollonese D-dur

Denna enkla pollonese kan jämföras med Ma 3b:007 nr 4 och med Sexdregasamlingen Ma 12ax:004 nr 4 och Ma 12bx:048 nr 22.

Nr 81 Pollonese D-dur

Denna pollonese kan jämföras med Ma 3b:021 nr 83 och OA:s nedteckning av Ma 1. Inte helt klart hur det är tänkt att spelas i övergången från A-delen 2a gången till B-delen. OA föreslår att spela t.o.m. takt 7, men bara en gång takt 9 (som är markerad med repristucken i Ma 1). Det är samma mönster som i Ma 3b fast tonerna är andra. Tonerna i Ma 1 pekar inte lika tydligt åt det hållet. Och om man tar fasta

på att siffran "1" (som troligen avser första gången A-delen spelas) står redan i takt 7, och att det står ett tydligt repristecken i takt 9 – pekar det mot att Ma 1:s variant i A-delen 2a gången består av takt 1 till 6 och sedan takt 9 två gånger. Över takt 9 står "2" som i 2a gången. Denna A-del blir då också 8 takter lång precis som 1a gången.

6e taktens sista ton har otydlig tonhöjd och inget #. Möjligen har avsetts ett a, men mer troligt ett giss liksom i Ma 3b.

Nr 82 Pollonese D-dur

Enkel pollonese med tydlig notskrift.

Nr 83 Pollonese D-dur

Pollonese som kan jämföras med Ma 3b:017 nr 58 och Olof Larsson MMD 60:009 nr 28. 1a takten har för tiden ovanliga bågar som mer påminner om stråksättning i irländsk folkmusik. Möjligen är de menade att vara mellan de två 1/16-delsnoterna liksom i Ma 3b, men kanske har de avsetts för att variera denna pollonesen gentemot andra.

Nr 84 (Pollonese) D-dur

2a tonen i 4e takten saknar # i orig. Kanske spelades där g, kanske giss. Ett g gör att pollonesen klingar lite äldre.

Nr 85 Pollonese D-dur

Spridd och populär pollonese. Finns i Sexdregasamlingen Ma 12:II:53, i Donats och Dufvas notböcker-Ma 5:227 och Ma 6:064 nr 61. I B-delen tydliga tecken på att #-tecken ibland missades att notera. B-delens 5e takt saknar # framför g, men ett spelat g där efter ett giss takten före blir väldigt märkligt. Troligt är att hela B-delen har giss för att få samma tonalitet i A-dur som i A-delens D-dur.

Nr 86 Pollon (Pollonese) D-dur

Pollonese med tydlig notation. Möjligen kan man fundera på att första tonen är ett e i en låt i D-dur. Men ett d skulle leda öronen till att pollonesen går i G-dur och då skulle takt 3 låta helt fel. Ett e i 1a takten är ovanligt men naturligt med ett tänkt A- eller A7-ackord.

Nr 87 Pollonese D-dur

Denna pollonese har i B-delen släktskap med Bellmans "Käraste Bröder".

- Nr 88 Pollonese D-dur
En enkel pollonese där både A-delen och B-delen består av 5 takter.
- Nr 89 Pollonese D-dur
En pollonese som Magnus Gustafsson tar upp i sin avhandling med ett stort jämförelsematerial, bland annat Ma 12:III:27. I originalet en del oklarheter där man kan se ett tydligt mönster i det nedåtgående motivet i B-delens 3 första takter och i sekvensen - det stigande motivet - i B-delens 5e och 6e till 7e och 8e takt.
- Nr 90 Pollones D-dur
Pollonese med barock-karaktär och tydlig notskrift.
- Nr 91 Pollonese A-dur
Pollonese med stor spridning och rätt stor variation trots att den är rätt kort. I Ma 1 finns bara två - och rätt svårlästa – fasta förtecken # i originalet. Bortom rimligt tvivel bara ett misstag – tonarten är definitivt A-dur. 1a takten i B-delen är troligen felnoterad. Harmoniskt sett blir det väldigt konstigt med ciss och fissa. Ingen av referenserna har heller på det sättet. I alla referenser utom Olof Larsson MMD 60:021 nr 80 är B-delens takt 1 och 2 noterade att bisseras. I OL är det utskrivet och olika 1a och 2a gången. I nämnda takter är Donats version, Ma 5:073 nr 71, mest lik Ma 1. Troligen har i Ma 1 avsetts samma som där. Sista tonen i A-delen, ett a, har hamnat högt upp så att det första hjälpstrecket hamnat på första notlinjen. Jämför även Ma 6:099 nr 96 och Ma 12:I:63.
- Nr 92 Pollonese D-dur
Pollonese som påminner mycket om 3e och 4e delen av Pollonesen i Trästadssamlingen II:3. Jämför även med Dufva, Ma 6:051 nr 48, Ma 4:019 nr 42 och MM 60:1:89.
Bisseringarna i A-delens och B-delens första takter saknar klammer och "bis", men har tydligt karakteristiskt repristecken med fyra prickar.
- Nr 93 Polloness d-moll
Otydligt i B-delens 2a takt. Möjligen kan man jämföra med B-delens 1a och figurativt motivera ett g på sista tonen. Jämfört med 3e sista takten så fortsätter det här annorlunda. Men över tonen ser det ut som bokstaven "f" noterat. Och det är heller

inget minus att med ett f blir B-delens takt 1 och 2 samma som B-delens takt 5 och 6.

Nr 94 Polloness D-dur

Denna pollonese är väldigt lika pollonesen i Ma 3b:013 nr 43. I Ma 1 finns två bågar inskrivna – i A-delens takt 4 och i B-delens 7e takt – båda mellan 2a och 3e tonen i en 1/16-delsgrupp. Det finns också i B-delens 5e takt en ovanlig 1/16-delsgrupp med e-e-f#-f#. Denna grupp funkar troligen bättre med den sortens båge som redan finns på de andra ställena.

Nr 95 Pollonese d-moll

Pollonese med tydlig notskrift. B-delens 4 sista takter är en variant av A-delens 4 första takter.

Nr 96 Minuete D-dur

Samma som nr 1 Minuete.

Nr 97 Minuete Bb-dur

Samma som nr 2 Minuete.

Nr 98 Minete med trio C-dur

Delvis svårläst menuett. I 1a takten i B-delen är 2a tonen ändrad till d av harmoniska skäl och av figurativa skäl jämfört med takt 1. Trion verkar sakna den sista takten. Den näst sista takten i trion har otydlig tonhöjd på 2a tonen. Möjligen kunde tonerna i takten vara e-c-e-g för att få likhet med trions A-dels näst sista takt. Dock blir det i så fall i slutet av trion fyra takter i rad med C-dur-ackord. Om vi tänker att 1a tonen i näst sista takten är rätt – f – får vi två alternativ. Antingen f-d-e-g-c eller f-c-e-g-c. Båda med liknande harmoniskt mönster som i menuettens näst sista takter i A- och B-del. Valet har fallit på f-c-e-g-c som påminner om näst sista takten i Minuete nr 120, primo-stämman, samt att 2a tonen ser mer ut som ett c än ett d.

Nr 99(97) Minuete D-dur

I Ma 3a:067 finns samma menuett, med bara några små skillnader. Till och med 3e taktens sista ton ciss, som jag finner troligt är ett misstag som skrivits av, är gemensamt. A-a-b-ciss-d är en vanlig figur i tidens menuetter som troligen har avsetts.

Rytmen i A-delens näst sista takt är inte sannolik, särskilt med tanke på bågen i figuren. Troligtvis har avsetts samma rytm som i B-delens näst sista takt.

Jämför även med Ma 3a:008 som är en variant av samma låt.

Nr 100 Minuete D-dur

Menuett med tydlig notskrift. 2a takten ofullständig. Troligt med samma rytm som i B-delens 2a takt. Näst sista takten saknar också i notvärde. Troligt att rörelsen går ner och vänder med ett fiss. Vanligt i menuetter att näst sista tonen ligger en sekund ifrån (alldeles intill) den sista.

Nr 101 Minuet C-dur

Delvist svårläst menuett. I B-delens 1a takt svårt att se om det före 3e taktslaget är ett b-tecken eller ett för-slag. Troligt med b-tecken och därmed ess och c-moll som kontrast i början av B-delen. I B-delens 2a takt (klingande 3e) syns ett tydligt b-tecken. I A-delens 8e takt sista tonen ändrad till g av harmoniska skäl. I 4e sista takten saknas en ton. Tillagt ett b som 1a ton av figurativa skäl. Jämför 6e sista takten. Samt är det även så i Ma 3a:009.

Nr 102 Pollonesse G-dur

Pollonese med tydlig notskrift. I B-delens 4e takt tillagt ett # till ciss av harmoniska och figurativa skäl. Jämför sista takterna i A- och B-delen.

Nr 103 Miunet D-dur

Menuett med en del oklarheter. B-delens andra takt har troligen samma rytm som i takterna 6 och 7 samt i näst sista takten. B-delen är i originalet 9 takter lång. Troligt att B-delen ska vara 8 takter och att B-delens 5e takt av misstag skrivits två gånger.

Nr 104 Miunete D-dur

En variant på denna finns i Ma 3a:019 nr 18. Om man tittar noga på förtecknen sitter de väldigt snett, nästan som där man höjt båda f till f# i en G-durlåt. Men denna går definitivt i D-dur. B-delens 2a takt, 1a tonen, står nästan som ett fiss, men bör i likhet med takt 2 och takt 4 i A-delen ha samma tonhöjd som kommande ton – i detta fallet e, vilket också är identiskt med Ma 3a.

Nr 105 Minuet A-dur

Också i denna menuett märkligt placerade # som fasta förtecken. Sista takten saknas här helt, och näst sista tonen syns inte i skanningen – däremot i originalet: en 1/4 b. Sista takten bör bestå av ett avslutande a, med ett b som förslag om man så

önskar. Vi får då en elegant form på B-delen med 3+3+4 takter.

Nr 106 Pollonese G-dur

Denna enkla pollonese är nästan samma som nr 17. Nr 17 är noterad med ett fast #, denna med två – som om det vore D-dur. Möjligen på grund av att 3e tonen i takt 4 skulle bli höjd. B-delen däremot går solklart i G-dur och där passar c. Sista tonen inte synlig i skanning men i original.

Nr 107 Pollonese d-moll

Nästan samma pollonese finns i Sexdregasamlingen, Ma 12bx:055 nr 72 – där i g-moll. Ma 1:s variant har större register med många bastoner och några höga toner, dock med ett onaturligt språng i takt 2 som hade kunnat göras annorlunda. Den spridda 1/16-delsfiguren på 3e taktslaget i takt 2 är troligen riktig. Nästan samma figur finns i Sexdregavarianten på samma ställe. Jämför även en variant i Dufvas notbok Ma 6:141 nr 168 som har vissa likheter.

Nr 108/109 Miunete F-dur

Denna menuett är samma som i Ma 3a:017, med avvikelser bara lite rytmiskt och i de intressanta förslagen, med samma ton som huvudtonen, i Ma 1. I Ma 1 finns dessutom en andrastämma (109). Dessa stämmor inte uppmärkta som primo och secundo i originalet, men överensstämmelsen i melodik, harmonik och figurer gör att det inte torde råda något tvivel om att det är samma menuett med två stämmor. Några oklarheter finns inom och mellan stämmorna i originalet. T.ex i A-delens sista takt i primo som har två 1/4-delar och en halvton. Secundo har samma punkterade rytm som melodin i Ma 3a varför primo har ändrats i den takten. Även 1a takten i primo har noterats felaktigt och avvikande. Troligen har avsetts samma figur som i takt 3. Förslagen har ej skrivits genomgående, men kan mycket väl ha varit i traditionen att göra en extra ton för att komma rätt med betoningar i stråken.

Nr 110 Pollones C-dur

Samma pollonese som i Ma 3b:043. Jämfört med Ma 3b och OA:s nedteckning endast små avvikelser. 7e tonen i takt 3 har otydlig tonhöjd i originalet. Kan

lika gärna vara f som g. Båda funkar melodiskt och harmoniskt, men eftersom g finns i Ma 3b troligt att g gäller också här. 5e tonen i näst sista takten är i Ma 3b ett a. I Ma 1 inte helt säkert, men troligen ett g. Tonen g har behållits då det är troligt att det kan ha utvecklats olika variationer.

Nr 111 Pollonenes A-dur

Denna pollonese finns också hos Olof Larsson MMD 60:022 nr 87, med stora likheter tonalt, samt i Ma 4:036 nr 164 och Ma 7:006 nr 7.

I alla tre referensmaterialen är B-delens två första takter bisserade och B-delen sammanlagt 8 takter, till skillnad från Ma 1:s 5 takter utan bissering. Rätt troligt är att man vid nedtecknandet i Ma 1 missat såväl bissering som den 3e noterade takten i B-delen. I notutgåvan har implementerats en 8 takter lång B-del liksom i referensmaterialen. Längst ner i notutgåvan finns originalets version med 5 takter som ett alternativ.

I 4e takten är det möjligt att man spelat diss, men eftersom # saknas framför d i såväl Ma 1, Ma 4 som Olof Larsson är det kanske troligt att man ändå spelade d, med en mer ålderdomlig harmonik. 6e tonen i näst sista takten, ett a, saknar hjälpstreck, men befinner sig tydligt över nästföljande giss, samt är det a även hos Olof Larsson.

Nr 112 Pollonesse F-dur

Pollonese med en del oklarheter. Slutet på A-delen och B-delen har jämförts med varandra samt med Ma 4:015 nr 10 och kompletterats där noter saknats samt ändrats till det figurativt och harmoniskt mer naturliga. Början av B-delen rör sig tydligt i C-durstonalitet. På några ställen saknas i originalet återställningstecken för Bb, som därför lagts till. Jämför även med Donat Ma 5:027 – där i Eb-dur.

Nr 113 Pollonesse G-dur

En personlig favorit, som märkligt nog inte verkar vara spridd. Pollonesen saknar fasta förtecken i första takten, men finns tydligt på andra notraden. Ett # har lagts till framför c i B-delens 4e takt av

figurativa och harmoniska skäl i likhet med t.ex. sista takten, men möjligen spelades ett c.

Nr 114 Polloness med trio D-dur

Anings svårläst i skanningen på grund av genomslag av bläck. I 4e takten i B-delen är i originalet 2a tonen ett b. Ändrat till ciss av harmoniska skäl, då takten före liksom denna har ett underliggande A7-ackord. Ett b hade kunnat vara naturligt med tonerna a-b-ciss-d-e-e-e. Starten på trions B-del vållar också bryderi. Rytmskt är det troligt att trions takt 5 (B-delens första takt) har samma mönster som trions takt 3 och takt 7. Lite udda och märkligt är det med det upprepade e-e i början av takten (takt 5), men ändå möjligt – varför det har fått vara kvar. En annan möjlig tolkning är att taktens 2a ton av misstag hamnat ett steg för högt, och att misstaget har följt med ytterligare fyra toner – så att det avsedda kunde ha varit e-f#-g-f#-g-a-c#-b.

Nr 115 Pollonnse Eb-dur

En av de 8 pollonäser som komponerats av C.M. Ritter von Esser under dennes tid i Sverige 1758-61. I Svenska Låtar Hälsingland nr 224 (Carl Sved) finns en annan variant av denna med rullstråk i takt 3, 4 och motsvarande ställen. Möjligen har i Ma 1 med tre noterade 1/4-delar i dessa takter avsetts ge möjlighet till valfritt rullstråk, möjligen har rullstråken i Sved-varianten tillkommit senare. Tyvärr finns inte någon not kvar direkt efter von Esser som kan ge säkert svar.

Harmoniken i takt 3 stämmer i Ma 1 överens med varianten i Ma 5:102 nr 100 i Bb-dur. I Ma 1 ligger ett g-mollackord i 3e takten – till skillnad från harmoniken i Sved-varianten. Harmoniken i den är kanske mer naturlig och vanlig med ett därpå följande Eb-dur ackord. Samtidigt finns Ma 1:s ackord även i Ma 5 – och är både tänkbar och spännande – varför det vore synd att tvätta bort g-mollackordet.

I alla varianter rör sig den 1a tonen i alla 1/16-delsgrupper á 4 toner. Därför är det troligt, samt även av figurativa skäl, att tonen g på 2a taktens 3e taktslag bör vara ett Bb, inte g. Jämför även med B-

delens 6e takt där det mönstret återkommer med tonen f.

I Ma 1 finns en märklig ton på 1a taktslaget i A-delens sista takt. Troligen är detta ett misstag. Takten blir med denna ton 4/4-delar, och B-delens sista takt saknar den. Fast lustigt nog har denna ton ändå kopierats i C.V. Rulins 2a notbok nr 15.

Nr 116 Polonnese D-dur

En fantastiskt fin pollonese som verkar ha varit rätt så spridd. Men i Ma 1 tyvärr noterad på ett harmoniskt helt omöjligt sätt i B-delen. I Dufva Ma 6:118 nr 145, Jonas Pehrsson Ma 3b:016 nr 55, Nils Bergdahl Ma 4:037 nr 168, J.E Carlsson MMD 67:029, Svenska Låtar Hälsingland nr 424 och i OA:s nedteckning av Ma 1 är harmoniken sinsemellan helt olika men möjliga. (Ytterligare en variant av denna låt, fast inte lika närbesläktad, finns i Ma 4. Ma 4:034 nr 144.) Notskriften i Ma 1 i denna pollonese är - förutom de omöjliga förtecknen - tydlig, varför man ogärna vill ändra tonhöjd i onödan. Med den inställningen har OA:s förslag stora kvalitéer. Man kommer en bit ifrån huvudtonarten i B-delen harmoniskt sett med bland annat f#-mollackord. För att kunna återvända till D-dur och "hinna med" i öronen behövs någonstans ett A- eller A7-ackord varför ett ciss i sista takten innan Dal Segno importerats från Ma 3b. Då får man de fyra sista takterna innan återtagningen ackorden: f#-moll – f#-moll – E7 – A7 (-Ddur).

En alternativ tolkning av dessa problematiska takter i Ma 1 är att tänka att Ma 1 i B-delen skulle ha samma harmonik som i Ma 4:037 nr 168. Denna harmonik blir det i Ma 1 om man tänker att det skulle vara felnoterat av misstag i Ma 1 från 2a taktslaget i 5e sista takten till och med näst sista takten – att misstaget så att säga följt med. Med den enda ändringen att de högre tonerna (endast de högre) flyttas upp ett steg dessa takter. Det saknas i Ma 1 segno-tecken varifrån man tar om. I referenserna är det från takt 5.

Nr 117 (Minuete)

Denna melodi saknar titel i originalet, men är en menuett i Ludvig Olssons notbok, Ma 9:094. Tydlig notskrift. Jämför även med Fredmans Epistel nr 16 (Fader Bergström, fingra ditt oboe).

Nr 118 Minuete C-dur

Denna menuett kan jämföras med Donat Menuett nr 167 Ma 5:168. Varianten i Ma 1 mer utbroderad med 1/16-delar. Takt 3 och 4 otydliga. Ovanför takt 3 står en tvåa och några toner är troligen överstrukna i takt 6. Troligt med samma figur som 5e och 6e sista takterna, som dessutom stämmer väl med Donats menuett.

I B-delen saknas troligen ett par # framför f. Fiss passar väl in harmoniskt med tonalitet i G-dur i början av B-delen.

Nr 119 (Minuete) med trio d-moll

Denna melodi saknar titel i originalet. Troligt att det är en menuett. Möjligen skulle den betecknas i F-dur, då den slutar i F-dur och har en trio med B-del i F-dur. (A-delen av trion kan spelas med harmonisering såväl i d-moll som F-dur.) Dock har menuett-delen nästan hela tiden en stark d-molltonalitet. Originalet saknar helt tillfälliga förtecken, vilket skulle kunna tyda på molldominanter rakt igenom och inga ciss. Dock får jag känslan att med c klingar det inte genuint "gammalt" utan mer udda och märkligt. Den här menuetten är nedtecknad tidigast på 1770-talet med tanke på att den står efter pollonesen av von Esser (nr 115) vilket förstärker känslan att ciss är mer troligt i de flesta takterna av menuetten. Upptakten till trions B-del samt näst sista tonen har ändrats till c av harmoniska skäl.

Nr 120/121 (Minuete) C-dur med trio c-moll

Också denna melodi saknar titel, liksom även notering om Primo och Secundo. Förutom den stora samstämmigheten som talar för samma låt har nr 121 en trio som uppenbart är en komp-stämman. Några små ändringar i secundostämman har gjorts, till exempel i upptakten, för att undvika alltför märklig stämföring. Dessa framgår tydligt. I primostämman torde takt 4 och 6 ha samma figur

och intervall som secundo. I primo i B-delens 7e takt är a troligen ett misstag och bör ha samma figur som två takter tidigare. Ett misstag också troligen näst sista tonen i menuett-delen i secundo som ändrats till g av harmoniska skäl.

I trions A-del finns i secundo fem takter mer än i Primo, samt två gånger skrivet "Trio". Troligen har secundostämman börjat skrivas - varefter den som skrev ner kommit på att det blev fel, och börjat om. (Originalets 6e takt bild 42)

Nr 122 (Minuete) med trio Bb-dur

Troligen en menuett med primo och secundo tydligt skrivet, däremot saknas titel. Stämmorna har jämförts med varandra figurativt och harmoniskt varpå några misstag tydligt har kunnat framgå. Bland annat har primo en takt mindre än secundo i B-delen. I de tydliga tvåtakts-perioderna framgår att de två första takterna i B-delen i forte måste följas av två likadana takter i piano.

Början av B-delen har en tonalitet i F-dur och bör därför ha e i 2a och 4e takten i secundo. Då får vi också samma harmoniska mönster som i A-delen. Denna menuett finns även i C.V. Rulins 2a notbok nr 24 (där finns titeln Minuette med), där man kan se hur vanligt det varit att misstag kopierats vidare vid avskrivning. Samma takt som saknas i primo i Ma 1 saknas även där.

Nr 123 Minuette F-dur

Menuett med tydlig notskrift. I B-delens 3e takt finns något som ser ut som en not i skanningen. I originalet syns tydligt att det inte är en not. Jämför med Ma 3a:037.

Nr 124 Minuette F-dur

En variant på denna menuett finns i Ma 3a:044, där i G-dur. A-delen är nästan samma. Ma 1:s B-del mer utbroderad, men saknar trio vilket finns i Ma 3a. Ma 1:s harmonik i takt 5 och 6 som det står noterat i originalet blir märklig. Troligt att några toner hamnat ett hack för högt. Harmoniken blir med g som toppton i takt 5 och f som toppton i takt 6 mer naturlig samt stämmer då väl överens med varianten i Ma 3a.

Nr 125 Miunete Bb-dur

Fin menuett med några märkligheter i notationen. Nästan samma menuett som i Jonas Pehrssons notbok Ma 3a:050.

Takt 5 och takt 6 har i Ma 1 d som botten-ton vilket gör att harmoniken blir konstig. Med ett f som botten-ton blir det en naturlig harmonik med F-ackord på 1a och 2a taktslaget och Bb-ackord på 3e taktslaget i båda takterna. Även i Ma 3a:050 finns i motsvarande takter (fast med lite annorlunda tonföljd) f som lägsta ton.

Även takt 2 och 3 i B-delen har i Ma 1 onaturlig harmonik (takt 2) och tonföljd (takt 3). Också där har Ma 3a fått stå modell.

Nr 126 Miunete med trio Bb-dur

Menuett med många frågetecken och några noterade figurer som förefaller vara misstag – hela 13 fotnoter i notmaterialet. Till exempel de två sista takterna där sista takten i trion uppenbart inte kan vara en 5/4-delstakt – den torde ha samma rytm som sista takten i menuetten – och den sista tonen i näst sista takten torde vara stegvis ner från tonerna före (g-f-eb-d-c och inte g-f-eb-d-bb), vara en föruttagning av sista taktens c och samtidigt harmoniera med ett F-ackord på 3e taktslaget (c till F-dur).

Men redan 2a och 5e takten i menuetten, liksom 2a takten i trion har en rytm som dels känns väldigt hetsig, dels landar med en genomgångston på ett starkt taktslag vilket skapar känslan av en dissonans alternativt märkliga ackord. Jag finner det troligt (trots att det känns lite djärvt) att den rytm man tänkt och menat varit att den 1a tonen i dessa takter skulle vara en punkterad 1/4-del, och den 2a tonen en 1/8-del som då kommer före 3e taktslaget. Den sista figuren i takten kommer fortfarande att vara snabb men man landar inte hårt på en dissonans. I slutet av 6e takten och i 7e takten saknas i original återställningstecken men troligen har man spelat e av harmoniska skäl (musiken rör sig mot en F-durskadens). Man får då samma harmoniska och melodiska rörelse som i B-delens 6e och 7e takt. Sista tonen i A-delens takt 7 blir väldigt märklig med

ett eb (c-bb-a-eb-g-f-g-f) eller ett e. Troligen har man även där avsett ett g för att få en stegvis nedgång och föruttagning av tonen g i nästa takt – en vanlig figur i samtidens menuetter.

Nr 127 Minuette G-dur

Denna menuett är en duett, fast inte noterad som primo och secundo - med fyra delar i primo men dessvärre bara tre delar i secundo.

Grundinställningen i denna varsamma revidering har varit att inte ändra i onödan. Samtidigt är också målet att Närkesamlingen skall spelas mer. Därför har rekonstruerats en fjärde del även i secundostämman som bygger på tidigare notmaterial i denna menuett.

Min tro är att secundostämman i denna skrevs för att sedan spelas – inte tvärtom. Kanske har den därför aldrig provats. Några misstag kanske finns i materialet på grund av det: I takt 5 är det en elegant nedgång i secundo, men första tonen ger intrycket att låten går i e-moll och sista tonen i takten blir en kraftfull dissonans mot melodin. För att ändra rätt lite och ändå få det välklingande har den takten i secundo sänkts ett tonsteg. Fortfarande finns kvar lite spänning i stämman (c mot d på 2a taktslaget). Det andra troliga misstaget är 1a tonen i secundo i B-delen. A-delen slutar med ett D-ackord och tonaliteten i de första takterna i B-delen är, förutom just den tonen, fortsatt klingande D-dur. Därför bör 1a tonen i secundo istället för ett b vara a. Och i B-delens näst sista takt landar secundo på en kraftig dissonans mot primo på 1a taktslaget. Även detta hade nog ändrats om man provat stämman.

Nr 128 Miünete med trio C-dur

Även här finns en hel del oklarheter och misstag i originalet. Här har många oklarheter jämförts med, och ofta ändrats till samma som i, Ma 3a:082.

I trions 4e takt är det noterat först två 1/4-delar och sedan en halvnot. Troligen har avsetts att till samma figur som i menuettens 4e takt lägga till en baston (lös g-sträng på fiol) under hela takten.

I trions B-del, 2a takten, borde figuren vara samma som två takter senare, varför siste tonen nog bör

vara ett e. Det ger också ett mer naturligt harmoniskt flöde.

Nr 129 Miunete G-dur

Menuett med den vanliga menuett-formen 4+4 takter i A-delen. B-delen har de udda perioderna 4+7+7 takter. Möjligen döljer sig ett misstag i en avskrivning här, men formen funkar ändå. 1a takten i B-delen har i originalet bara fem 1/8-delar. Troligtvis ska det vara samma rytm som i B-delens takt 5, 6 och 7.

Nr 130 Contradanz D-dur

Kontradans i 2/4-takt med tydlig notskrift. Finns ingen variant på denna i referensmaterialet. Intressant att notera kilarna ovanför många toner.

Nr 131 Prins Curane Kin D-dur

Kontradans i tretakt som finns som "Sophie Fersen" i Dansbok med texten "Patrik Hellström 1797" (ibland benämnd Kontradansbok). I Ma 1 har A-delen i originalet 10 takter till skillnad från dansboken. Troligen har takt 3 och 4 av misstag skrivits två gånger, då kontradanserna vanligtvis bestod av 4- eller 8-taktsperioder. Rytmen i takt 4 i originalet ofullständig. Om man jämför med dansboken står det klart att en 1/8-del bör ligga på 3e taktslaget. Mer oklart om taktens andra 1/8-delsnot bör ligga på 1a eller 2a taktslaget. Här har valts att lägga en 1/8-del på 1a taktslaget för att ha större enhet i låten med en figur som påminner mer om takt 2, 6, 10, 12 och 14. Även här finns det några kilar värda att notera.

Nr 132 Prins Fredrich F-dur

Kontradans i 2/4-takt som återfinns i ovan nämnda dansbok (nr 7) och i Donats notbok Ma 5:031 nr 29. I originalet finns på några ställen en punkterad 1/4-delsnot följt av en 1/8-delsnot i sluttakten på en 8-taktsdel. Troligen var detta en variation i utförande som man kan gärna göra –särskilt om det finns kommande stämman med tydlig rytm, men blir inte möjligt i många fall då det även finns en 1/8-delsnot som upptakt att dessutom hinna med. Denna variation har behållits på ett ställe i notmaterialet. I 4e delen D-delen är i Ma 1 melodin i lägre register

än i referensmaterialen.

Jämför även med Fredmans Epistel nr 36.

Nr 133 Stina Lotta Bb-dur

Kontradans i 2/4-takt som har rätt lika varianter i ovan nämnda dansbok (nr 16), med samma namn – Stina Lotta, och i Donats notbok Ma 5:029 – fast där med namnet Hertig Carl. Några små skillnader i tonhöjd mellan varianterna. I Ma 1 otydlig tonhöjd i B-delens 7e takt, sista tonen. Bör vara samma tonhöjd (a) och harmonik som i A-delens 7e takt samt C-delens 1a och 5e takt. Även i referensmaterialen a som sista ton i motsvarande takt.

Jämför även med Fredmans Epistel nr 66.

Nr 134 Miunett D-dur

Menuetten finns även i Sexdregasamlingen Ma 12bx:044. I Sexdregavarianten har B-delen 8 takter, i Ma 1 har B-delen 10 takter. Möjligen är takterna 5 och 6 dubblade av misstag, men har fått stå kvar. En hel del troliga och uppenbara misstag som har jämförts med andra takter i menuetten samt med Sexdregavarianten. Takt 5 har fått stå modell för takt 6 av harmoniska skäl. Takt 1 har fått stå modell för takt 9 av figurativa och harmoniska skäl. Samt B-delens takt 7 och 8 för B-delens takt 5 och 6.

Nr 135 Minuette Bb-dur

En variant av denna minuett finns i Ma 3a:066. Stor samstämmighet dem emellan. I de tre sista takterna finns alternativa noter/spelsätt inskrivna i original. Möjligen har alternativen kombinerats annorlunda än i notmaterialet – så att huvudalternativet för den 3e och 2a sista takten kunde hänga ihop med den alternativa sluttakten längst ner till höger.

Nr 136 Miünet Bb-dur

Nästan exakt samma låt som minuett nr 64 i Jonas Pehrsson notbok Ma 3a:065. Tonen d i Ma 1 i B-delens 5e takt skulle kunna vara ett misstag. Ma 3a har där ett Bb och figurativa skäl talar för ett Bb. (Jämför med takt 1, takt 2 och B-delens 1a takt med samma tonhöjd på 1a och 2a tonen i takten.) Men d:et skulle också kunna vara en utveckling av det tidigare motivet och får då en musikalisk stegring.

Jämför också med det harmoniska mönstret i Ma 3a:069 och Ma 3a:071.

Nr 137 (Minuete) D-dur med (trio)

Till denna troliga menuett finns en väldigt spännande parallell i Jonas Pehrsson Ma 3a:049. I Ma 1 varken titel eller Trio noterat – däremot med både Menuett och Trio i Ma 3a. Det spännande är att de olika menuetternas trio påminner om varandra fast spegelvänt – så att A-delen liknar B-delen och B-delen liknar A-delen.

I Ma 1 en del misstag som jämförts med motsvarande takter på andra ställen i menuetten och med Ma 3a. Till exempel har 1a och 2a takten ändrats för att bli som i takt 5 och 6.

Sluttakten i A-delen av menuetten saknas och har importerats från Ma 3a som passar väl in.

B-delen av menuetten har bara 7 takter. När man ser på mönstret är det tydligt att två halva takter (slutet av 2a takten och början av 3e takten) fallit bort vid nertecknandet.

Nr 138 Minuet med trio Bb-dur

Också här finns en spännande jämförelse med Jonas Pehrsson: Ma 3a:072. Tydligt samma menuett, men också med en hel del skillnader.

I trions 3e takt har Ma 1 ett g men Ma 3a ett a där det inte känns aktuellt att importera a:et då g ger en naturlig harmonik med Eb-ackord i 3e takten och Bb-ackord i 4e takten.

I trions 4e takt finns i Ma 3a en halvnot i slutet av takten. Lite otydlig notskrift i skanningen i Ma 1, men vid en noggrann titt i originalet syns en tydlig halvnot i slutet av takten – vilket gör det troligt att de två 1/4-delarna i början av takten bör vara 1/8-delar där balken fallit bort.

Trions B-del är märklig i Ma 1 med en takt – den 6e – med endast tre 1/16-delar. Svårt här att jämföra med Ma 3a då mönstret i B-delen skiljer sig åt. Kanske finner man lösningen bäst i att importera rytmen från trions 4e takt (i Ma 1). Då får man samma rytm och samma motiv spegelvänt i tonhöjd i de två takterna. Dessutom får man, liksom i Ma 3a, en halvnot i slutet av den 3e sista takten.

Nr 139 Miunete med trio D-dur

Denna menuett kan jämföras med Ma 3a:020.

I 3e takten skiljer sig varianterna åt på 3e taktslaget där Ma 1 har d och Ma 3a har c#. Figuren i Ma 1 känns mer tidstypisk och får vara kvar. I B-delens 3e takt är 1a tonen i Ma 1 otydlig – ett g eller a. Ett a ger en mer tidstypisk figur samt är motsvarande ton även i Ma 3a ett a.

Trions A-del har i Ma 1 nio takter vilket sällan är fallet i en menuett. Om man i originalet jämför de första 5 takterna med de sista 4 så är trions 2a takt en extratakt som troligen skrivits av misstag.

I trions B-del faller takt 6 utanför mönstret rytmiskt och figurativt jämfört med trions takt 2, takt 6 och B-delens takt 2. Troligt är att det bör vara samma punkterade, stegvisa figur.

Nr 140 Miunet Bb-dur

Menuett med spännande taktperioder i B-delen. A-delen har det vanliga 4+4 takter. B-delen har 3+4+3 som först känns udda, men som att man "kommer hem" på slutet.

Nr 141 Minuet D-dur

March-artad menuett som är väldigt svårläst.

Jämförelser har gjorts med Ma 3a:010. Rytmen i takt 1, takt 5 och B-delens 1a takt har importerats från Ma 3a då rytmen i Ma 1 varit nästan omöjlig att se. I 3e sista takten finns i Ma 1 ett fint dubbelgrepp med f# och a. Det som ser ut som ett d och högt c# är 1/16-delsstreck. Samt finns även en upptakt i slutet av takten – ett högt d – (endast i Ma 1) som är svårläst.

I Ma 3a finns även en trio vilket saknas i Ma 1.

Nr 142 Miunete Bb-dur

Extremt svårtolkad notbild med många saknade taktstreck och otydliga notvärden, samt ett hörn på papperet med flera toner bortklippt. Jämförelser har gjorts med Jonas Pehrssons notbok från 1787, Ma 3a:006. Se även "Hallandshandskriften" från 1806, Ma 11:012 samt Svenska Låtar Hälsingland och Gästrikland nr 725.

I 9e takten indikerar balken på 2a taktslaget på ett ungefär var noterna kunde ligga. 1a taktslaget har troligen en 1/4-del. Tonaliteten i Ma 3a har fått vara

vägledande.

I B-delens 2a takt passar 1a tonen i Ma 1 inte in harmoniskt. Ett f eller Bb skulle passa. Ma 3a har ett Bb varför det importerats.

Rytmiken i 3e sista takten otydlig. Tre olika alternativ presenteras i notmaterialet.